

NAŠ GLAS

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE MITNICA, VUKOVAR, BROJ 7/8, 2010./2011.

Događanja
Uh, ta škola

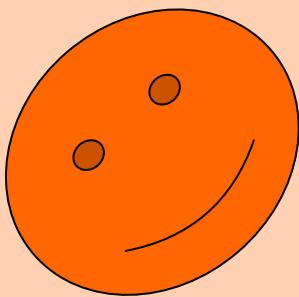
Terenska
nastava

Prvašići
Školski
izleti
Naj, naj

Dragi čitatelji "Našeg glasa",
Ponosni smo što vas možemo obavijestiti da je izašao novi broj. Unatoč krizi, nedostatku sponzora i zbog toga drukčijem obliku, moramo naglasiti da smo se trudili više no ikada. Pratili smo događaje u školi i oko nje, bili informativni te se trudili biti zanimljivi. Naša novinarska ekipa u svojim redovima ima devet novinara koji nisu imali nimalo lake zadatke. Ove godine u uredništvu najmanje do sada pa ovim putem pozivamo da nam se jave svi oni koji bi se željeli okušati u ovom poslu.
Tema ovog broja je glazba, a uz stalne rubrike nadamo se da će svatko pronaći ponešto za sebe.
Želim vam ugodnu zabavu uz "Naš glas"!

Korina Horvat-Rehak, glavna urednica

NAŠ GLAS

LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE MITNICA, VUKOVAR

IZDAVAČ: Osnovna škola Mitnica, Vukovar, Fruškogorska 2, 32000 Vukovar, tel. 032/410–501,
E-mail: os-vukovar-005@skole.htnet.hr

ZA IZDAVAČA: Pavica Lukačević, prof., ravnateljica

ODGOVORNA UREDNICA, LEKTORICA I GRAFIČKO OBLIKOVANJE: Vedrana Žutić,
prof. hrvatskog jezika i književnosti

GLAVNA UREDNICA: Korina Horvat-Rehak, 7. b

UREDNIŠTVO: Dorotea Grdović, Elena Vukas, Borna Beljo, Ivan Vrdoljak, Luka Kampić, 7. b
Kristina Ištuk, Martina Skoko, 6. a
Nives Katičić, 5. a

FOTOGRAFIJA: svi po malo

SURADNICI: brojni učenici i učitelji škole

SADRŽAJ

Tema nad temama:Glazba
..... str. 4

Dogadanja..... Str. 9

Naj, naj
.....str. 16

Literarna stranica
..... str. 21

Susret sa zvijezdama
..... str. 22

Uh, ta škola
..... str. 24

Školski izleti
..... Str. 28

I to nije sve.....

TEMA NAD TE- MAMA

Od malih smo nogu okruženi glazbom, ne možemo zamisliti svijet bez glazbe pa smo ovaj broj "Našeg glasa" odlučili posvetiti upravo glazbi. O tome smo razgovarali s nastavnicom glazbene kulture Dubravkom Lemac.

Što mislite o glazbi koju danas slušaju mladi?

Ja ne bih govorila općenito. Mladi danas slušaju sve: od klasične, tamburaške, pop, dance, metal hip-hop, rock, tehno glazbe, pa sve do narodnjaka. Većina vrsta glazbe ima svoju svrhu, a može se reći i određenu kvalitetu. Naravno, sve ovisi kako i zašto netko sluša pojedinu vrstu glazbe. Ja smatram da nema ništa loše u samoj glazbi jer ona i postoji da bi ju netko slušao, ali mislim da ne treba biti ovisan ni o čemu, pa tako niti o nekoj vrsti glazbe, a svakako ne treba slušati nešto samo zato što to drugi slušaju. Dobro je imati svoje mišljenje (ukus) o svemu, pa tako i o glazbi.

Utječete li na vrstu glazbe koju sluša vaša kćer?

Moja kćer je još dijete i većina glazbe koju sluša i kojom se bavi jest primjereni dječjem uzrastu i obvezno sa pozitivnim porukama. Obzirom da je glazbe moja struka, pa mogu reći i život, ona ima priliku od rođenja upoznati sve vrste glazbe od narodne, do klasične, pa sve do glazbe ponuđene putem medija. Na taj način stvoritiće osobne kriterije, a kada odraste sama će odabrati što voli.

Koju vrstu glazbe ste voljeli kao mladi, a koju sada i zašto?

Kada sam bila mlađa tijekom školovanja sam upoznавala uglavnom klasičnu glazbu, pa mi je ona i sada u vrhu izbora, ali sam, kao i svi mladi slušala (ali i svirala i pjevala) gotovo sve što

se tada slušalo, ali prevladavala je domaća pop glazba i tamburaška glazba. Danas mogu reći da će rado poslušati kvalitetnu hip-hop skladbu, klasične rock glazbe, ali volim i tradiciju i kvalitetnu pop glazbu.

Vaš glazbeni uzor je... i zašto baš on/ona?

Moram priznati da mi je glavni poticaj bio moj učitelj glazbene kulture u osnovnoj školi, ali ne bih baš rekla uzor. Uzor su mi mnogi ljudi od kojih i danas rado i mnogo mogu naučiti.

Vaš omiljeni pjevač/pjevačica i grupa su...?

Ja ne biram tako. Meni se dopada skladba, a ne izvođač, pa stoga ne mogu izdvajati nikoga.

Odakle Vam se rodila ljubav prema glazbi?

Mislim da glazbu volim od kako znam za sebe. Dok sam još bila malo dijete majka mi je pjevala, a već sam u vrtiću i u crkvi sa četiri godine javno samostalno nastupala. Pjevala sam od ranog djetinjstva u crkvenom zboru, a kasnije sam krenula u glazbenu školu. Glazbu sam sve više upoznавala i voljela, pa je evo glazba postala moj život.

Koliko se dugo bavite glazbom?

Glazbom se bavim od ranog djetinjstva, dakle do sada više od 35 godina.

Budući da ste profesorica glazbene kulture, jeste li možda uočili glazbeni talent kod neke djece?

Da, poučavanjem djecu od predškolske dobi i vrlo rano se može uočiti ima li netko glazbeni talent. Ima puno djece koja su talentirana; većina je prošjećnih sposobnosti i sve ovisi koliko rade i napreduju. rijetki su iznimno talentirani, ali ima ih. Nadam se da će svoje sposobnosti razvijati i dalje kroz život.

Učenici 8. razreda s Vama na nastavu glazbene kulture obrađuju glazbu koju oni slušaju. Koja su Vaša iskustva, što se najviše sluša?

Osmaši donose primjere glazbe koju slušaju. Svatko treba znati ponešto o glazbi koju sluša i neizostavno pitanje koje im postavim jest: kada, kako i zašto slušaju izabranu vrstu glazbe? Do nedavno su postojale generacije rokera ili tehna ili hip-hopa ili metalaca ili dr. A danas se sluša sve; bosanske sevdalinke, tamburaška glazba, domaća i strana pop, rock, metal, tehno i hip-hop glazba, itd. a na žalost i sve više folk.

Mladi sve češće posežu slušati folk glazbu. Što mislite o tome?

Biti će slobodna reći da ja folk smatram najnižom vrstom glazbe. Meni osobno ne smeta da netko to sluša, to je, kao i sve drugo stvar osobnog izbora, a nađe se i tamo poneka zanimljiva pjesma. No, smatram da srpski turbo-folk kojim smo, na žalost, okruženi, nije primjereno mjestu i vremenu u kojem živimo. Meni je neshvatljivo da djeca i ljudi koji su prošli strahote nedavnog Domovinskog rata, slušaju srpske narodnjake dok se istovremeno ističe pripadnost ovom prostoru i vremenu. Sa druge strane, to je glazba koja je upućena onima koji si ne dozvoljavaju živjeti svoje vlastite emocije, pa to čine kroz (najčešće izmišljene) doživljaje drugih ljudi (poput beskrajnih sapunica koje nudi televizija). Mislim da bi takvu glazbu trebalo ignorirati ili barem ne biti slušatelj bez svog mišljenja.

Zašto ste se odlučili za ovo zanimanje?

Glazbom se bavim gotovo cijeli život. Glazba, na neki način, postoji sama zbog sebe. Ja sam u glazbu ušla vrlo rano, a kroz osnovnu i zatim srednju glazbenu školu, pa kroz muzičku akademiju upoznala sam ju tek toliko da sada, kada sam magistar glazbene pedagogije, mogu reći da je glazba nešto što čovjeka oplemenjuje i što život čini ljepšim.

TEMA NAD TE- MAMA

Ovo sam zanimanje odabrala upravo zbog toga da što više ljudi upozna glazbu i da i njihov život bude plemenitiji, sretniji i ljepši.

Koliko bi glazba trebala biti svima važna?

Glazba jest svima važna, samo što toga mnogi nisu svjesni. Okruženi smo glazbom u gotovo svakom trenutku života; od rođenja do smrti svakodnevno u velikim količinama. (televizija, radio, internet, mobiteli, CD-ovi, Mp3, Mp4 itd). Zamislite jedan dan bez glazbe ili na primjer neki dobar film bez glazbe ili možda neku važnu proslavu bez glazbe?!? Glazba je svuda oko nas, samo ju trebamo slušati svjesno.

Što mislite o različitim glazbenim emisijama kao npr. Zvijezde pjevaju, Hrvatska traži zvijezdu, i sl?

Dobro je da postoje takve emisije, ne samo zbog glazbe, nego zbog toga što se na taj način prikazuje i uvažava nećija sposobnost i trud, što mnogima može biti motiv jer se cijene pozitivne vrijednosti, a za pojedince koji nastupaju izvrstan je put izgradivanju samopuzdanja koje nam svima treba bez obzira kojim poslom se bavili i kakav uspjeh postigli.

Može li se nekoga naučiti glazbenom talentu ili je to nešto sa čime se rodiš, te ga imaš ili nemaš?

Imati talent za glazbu jest kao i imati talent za bilo što drugo (sport, likovno umjeće, književnost, strani jezici, matematika...). Moje iskustvo jest da se većina „rodi“ sa talentom, ali da bi se on razvio potrebno je uložiti mnogo truda (svakodnevno trenirati). Moji su profesori govorili da je za uspjeh potrebno 1% talenta, a 99% rada. Pokušajte i uspjeh je siguran.

Što biste savjetovali mladima koji se žele okušati u glazbenim vodama ili kao Vi krenuti u profesionalne vode?

Treba pokušati, jer tko ne pokuša neće nikada znati može li? Glazbom se

**Intrvjuirala: Korina
Horvat-Rehak, 7.b**

TEMA NAD TE- MAMA

Od davnina je poznat terapijski učinak glazbe na pojedinca, a u modernoj medicinskoj praksi primjenjuje se za liječenje različitih oblika stresa. Pokazalo se da glazba ima pozitivan učinak i djelovanje na glavobolju, smetnje spavanja, koncentraciju te niz drugih poteškoća.

Vibracije zvuka djeluju na sve procese u mozgu te utječu na spoznajne, tjelesne i emocionalne funkcije, a glazba postaje tako djelotvorno terapijsko sredstvo.

Postoje brojni dokazi da glazba može utjecati na fetus te da djeca tu glazbu mogu prepoznavati nakon rođenja. U jednom istraživanju koje je provedeno na skupini trudnica, nerođene su bebe slušale zvukove violine, a onda se pratilo njihov napredak u razdoblju od 0 do 6 mjeseci.

Skupina bebe koja je slušala glazbu bila je mnogo naprednija u odnosu na skupinu koja nije slušala glazbu. Djeca glazbu vole i od početka pokazuju interes za nju pa je dobro da se služe različitim glazbenim igračkama jer sve to utječe na njihov razvoj govora i općenito razvoj komunikacijskih vještina.

Postoji pozitivan učinak glazbe na društveni i osobni razvoj djeteta u dječjoj i tinejdžerskoj dobi. Djeca koja dobivaju dodatno glazbeno znanje u redovitoj su nastavi pokazala povećanu složnost u razredu, veće samopouzdanje i pozitivnije stavove te bolju prilagodbu na bilo koji društveni problem.

Premda je glazba povezana s boljim uspjehom i u drugim predmetima to ne znači da je glazba tomu i razlog. Glazba pomaže, daje nova iskustva te pridonosi prihvaćanju pozitivnih životnih vrijednosti kao što su sigurnost, vjera, unutarnji mir.

Bez obzira shvaćamo li glazbu kao korist u razvoju nekih vještina

ili je prihvaćamo isključivo kao oblik zabave ona pojedincima daje određenu samouverenost, olakšava nastup pred drugima i uči ih izražavanju. Učenici koji su se odlučili na učenje sviranja nekog glazbenog instrumenta lakše se nalaze i u radu u skupinama, razvijaju samodisciplinu ta imaju jak osjećaj postignuća.

Nerođena djeca pamte zvukove koje su slušali u maminom trbuhu te ih prepoznaju i rado slušaju nakon rođenja.

Glazba je korisna za cijelu obitelj jer djeluje poput neke poveznice. Stručnjaci smatraju da je dovoljno izdvojiti petnaest do dvadeset minuta tijekom dana, najbolje odmah poslije buđenja ili netom prije odlaska na spavanje, za tiho slušanje glazbe. Što će se tom prilikom slušati ovisi o sklonostima pojedinca, ali će svatko moći uvidjeti djelotvoran učinak glazbe.

Svatko zna što je za njega dobro, odnosno koja će mu glazba najviše odgovarati.

Da bi osjetili potpuni terapijski učinak glazbe najbolje je glazbu slušati u sjedećem, polusjedećem ili ležećem položaju po mogućnosti zatvorenih očiju kako bi izbjegli sva ometanja iz

Ksir za tijelo ir za tijelo i dušu

vanjskog svijeta.

Treba napomenuti da se na glazbu treba koncentrirati te koristiti kvalitetne slušalice. Slušati glazbu treba onoliko glasno koliko je komu potrebno i pri tome ne ometati druge.

Sve je stvar izbora i ovisi o osobi.

Glazba nije pilula koju liječnik može prepisati. Primjena glazbe u terapijske svrhe ovisi o samom pojedincu, njegovim socijalnim i kulturnim navikama, društvenim okolnostima u kojima se nalazi, podrijetlu te psihofizičkom stanju.

Stoga nije pravilo da klasična glazba opušta, a npr. rock ili rap djeluju uznenirajuće. U pojedinim slučajevima pokazalo se upravo suprotno.

Katkad pojedine vrste glazbe za koje se misli da djeluju uzbudjujuće, uznenirajuće i loše za pojedincu, poput rocka, mogu djelovati blagotvorno na određenu osobu.

Ton i ritam glazbe ugrađeni su duboko u ljudsko funkcioniranje. Čak se i rad našeg srca i naše disanje odvijaju u ritmičkim procesima. Dok govorimo koristimo se tonovima koji se razlikuju od tihih do vrlo glasnih.

Možemo zaključiti da bez obzira na vrstu glazbe koju slušamo, ona je dio nas i mi smo dio nje.

Bez glazbe ne možemo i svakodnevno smo njome okruženi.

Ako nakon svega rečenog i pozitivnog o glazbi niste još odlučili poći na dodatne sate klavira ili pjevanja, nadamo se da ćete barem veseliji odlazati na sate glazbene kulture koja vam može pomoći u uspjehu i u nekim drugim predmetima.

Slušalice na uši i uživajte u svojoj najdražoj glazbi!

Tekst i fotografija: iz uredništva

NAŠ GLAS, 2011.

N
A
S

G

L

A

S

TEMA NAD TE-
MAMA

Što slušaju naši učenici...

Naše su se novinarke družile s popularnom Lanom Klingor

Htjeli to priznati ili ne glazba je važan dio naših života. Ono što slušamo često određuje i naše stavove, način odijevanja i razmišljanja. Neke naše učenike i nastavnike upitali smo o glazbi koju slušaju.

Filip Raguž, 2.a:

Ja slušam strane pjesme, a najdraži mi je pjevač Michael Jackson. Nemam najdražu pjesmu jer su mi sve njegove pjesme baš super.

Ena Kekez, 2.a:

Slušam zabavne pjesme, a najviše Tonija Cetinskog. Najdraža mi je grupa Colonia. Išla sam u Zagreb na koncert.

Petra Berišić, 2. b:

Najdraža mi je pjevačica Lana Jurčević. Sve njene pjesme su mi drage, a na koncerte još nisam išla. Samo sam gledala na TV.

Brigita Leko, 4. a:

Ja volim i strane i domaće pjesme. Najdraži mi je pjevač Toše Proeski, a pjevačica Shakira.

Antonio Kavelj, 4. a:

Najdraži pjevač mi je Michael Jackson, a pjevačica Lana Jurčević.

Mihovil Karaula, 6.a:

Najviše slušam domaću glazbu, a najdraži mi je pjevač Thompson.

Ema Horvatić, 2. a:

Slušam hrvatske pjesme i najbolji pjevač mi je Tony Cetinski, a najdraža pjesma *Umirem sto puta dnevno*. Vidjela sam ga samo na TV.

Filip Suman, 4. b:

Slušam i domaću i stranu glazbu. Najdraži pjevač mi je Toše Proeski, a pjesma *Jedina*. Volim glazbu, idem na crkveni zbor i u glazbenu školu, a sudjelovao sam i na školskom Super talentu.

Ilijana Čolak, 6. a:

Najviše slušam domaće pjesme, a najdraža mi je pjevačica Lana Jurčević. Najdraže su mi pjesme *Začaran* i *Umirem sto puta dnevno*.

Nina Badrić, a pjesma *Čarobno jutro*.

Martina Skender, knjižničarka:

Slušam i strane i hrvatske izvođače. Najdraži su mi pjevač i pjevačica Gibonni i Alicia Keys, a najdraže pjesme *Billy Jean* i *Suspisios mind*.

Vedrana Žutić, nastavnica hrvatskog jezika:

Slušam i hrvatsku i stranu glazbu. Sve ovisi o trenutnom raspoloženju. Najdraži izvođači su mi Robbie Williams, Celine Dion, a od domaćih volim poslušati Coloni. Najdraža mi je pjesma *Feel*.

Anketu provele:

Elena Vukas, 7.b i Nives Katičić, 5.a

... i nastavnici ?

Vesna Jakovljević, učiteljica:

Slušam i hrvatske i strane pjesme. Sve ovisi o pjesmi. Kao mala išla sam na školski zbor. Najdraža pjevačica mi je

NAŠ GLAS, 2011.

U SUSRET BOŽIĆNIM I NOVOGODIŠNJIM BLAGDANIMA

Već i vrapci na grani znaju da našu školu redovito posjećuje sv. Nikola. Učenici su bili oduševljeni dok je Nikola dijelio slatkiše, a Krampus zveckao lancima pokušavajući uplašiti one malo zločestije. Nije mu uspjelo i svi su dobili slatkiše. Nikome nije bilo žao što su svi bili dobri, slikali su se i družili. Susret s Nikolom mnogi su nastavili i u gradu gdje ih je zabavljao sve popularniji Zoran Mišić. Polugodište smo završili završnom priredbom u iščekivanju Božića koju su nam upriličile voditeljice dramske grupe, Vera Ištuk i Božena Ursar-Starc.

Tekst i fotografije:
Korina Horvat-Rehak, 7.b

DOGAĐANJA

N
A
Š
G
L
A
S

NAŠ GLAS, 2011.

DOGAĐANJA**MAŠKARE 2010.**

Dani pjesme i ludovanja

I ove godine maske su preplavile naš grad i našu školu. Pokazale su se u svojoj kreativnosti, šarenili i ludovanju.

Kako je u posljednje vrijeme vrlo popularan talent show i mi smo organizirali svoj. Učenici su se imali prilike pokazati u različitim kategorijama, a bilo je i nagrada pa se trebalo potruditi. Uredništvo "Našeg glasa" od srca čestita svima na uloženom trudu i postignutim rezultatima i nadamo se da se vidimo i sljedeće godine.

Tekst: Luka Kampić, 7.b

NAŠ GLAS, 2011.

DOGAĐANJA

Priredba na kraju školske godine 2009./ 2010.

Kao i svaka školska godina pa tako ni ova, nije mogla proći bez završne priredbe koju su organizirale učiteljica Božena Ursu-Starc i nastavnica Vera Ištuk, naravno, uz pomoć ostalih dječatnika škole te učenika bez kojih priredbe ne bi ni bilo.

Ravnateljica je održala i govor te proglašila i nagradila najuspješnije učenike naše škole. Učenicima generacije proglašeni su Vinko Vidović i Alen Rončević iz 8. b razreda. Naj nastavnicom proglašena je Vera Marušić, nastavnica biologije i kemije, a naj djelatnikom je proglašen Dino Kalić, naš vrijedni domar.

I, na kraju smo samo mogli zaključiti - Škola je gotova! Barem do jeseni kad ćemo se odmorni i željni novih znanja ponovno naći u svojim školskim klubovima.

Tekst: Robert Glavaš,
bivši 8.b

Škola je gotova!

USKRSNI SAJAM U VUKOVARU

Koliko naši učenici znaju biti poduzetni i kreativni pokazali su i sudjelovanjem na Uskrsnom sajmu. Marljivo su radili i njihove ručice su proizvele mnoštvo ukrasa za Uskrs.

Bilo je tu šarenih jaja, zecića te drugih prigodnih ukrasa. Štand naših učenika je bio zanimljiv i dobro posjećen od strane naših građana. Vjerujemo da je ovo našim učenicima bio dobar poticaj te da će se i dalje uključivati u slične projekte u našem gradu.

Tekst i fotografija: učenici 6. a

Sudjelovali smo na Uskrsnom sajmu

NAŠ GLAS, 2011.

DOGAĐANJA

Da odlazak na utakmicu ne zvuči riskantno, treba navijati tolerantno

Svi ćemo se sigurno složiti s činjenicom da mladi vole sport zbog druženja i prijateljstava, ali i zbog želje za dokazivanjem. Sport je dobar način za popunjavanje slobodnog vremena, ali i za naše zdravlje. Svjedoci smo vremena u kojem odlasci na različite utakmice mogu završiti pogubno jer je nekima cilj pokazati i ispoljiti svoju agresiju, a ne pogledati dobru utakmicu. Stoga smo u našoj školi odlučili pod vodstvom naše pedagoginje Katice Mačešić naučiti učenike tolerantnom navijanju. Učenici su predstavili svoje navijačke programe, a natjecali su se u elementima različitih sportova što su pripremili učitelji tjelesne i zdravstvene kulture.

Prije svega, svi su se dobro zabavljali, i učenici i nastavnici, a oni najbolji dobili su i pohvalnice.

Tekst: Ivan Vrdoljak, 7.b
Fotografija: Vedrana Žutić, prof.

OBILJEŽILI SMO DAN SPORTA

NAŠ GLAS, 2011.

DAN SJEĆANJA NA ŽRTVU VUKOVARA

Budućnost Vukovara- to smo mi

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara obilježava se 18. studenoga, na dan kada je naš grad potpuno okupiran, na dan kada su mnogi pogubljeni i prognani iz svojih domova.

Od tada je već prošlo punih devetnaest godina, no bolne uspomene nisu izbljedjele. Godišnjica pada Vukovara obilježena je ove godine pod gesлом *Vukovar- heroj jer je žrtva*.

U mimohodu od bolnice do Memorialnog groblja sudjelovalo je više desetaka tisuća domoljuba iz cijele nam Hrvatske te predstavnici Sabora. Put kojim se kolona kretala osvijetljen je svijećama.

Dostojno smo se prisjetili svih kojih nema sa nama, koji su svoje životе dali za nas. 17. studenoga učenici i učitelji naše škole tradicionalno su hodočastili na Groblje žrtava iz Dobrovinskog rata te se pomolili i zapalili svijeće kod križa te na grobove svojih najmilijih i na grobove djelatnika naše škole koji danas nisu s nama.

Mi učenici, budućnost smo ovoga grada i ne smijemo zaboraviti što je on dao za nas, što su dali za nas svi oni kojih više nema.

Ovaj grad ima svoju budućnost, ali upravo zbog svoje prošlosti koju moramo cijeniti i s ponosom u srcu sjeća

ti se onih koji su nam tu budućnost osigurali. Jer, grad bez ljudi, bez nas nije grad. Ili, kako bi to naš Siniša Glavašević rekao—Grad— to smo mi.
Iz tog smo razloga i literarne stranice našeg školskog lista odlučili posvetiti upravo našem gradu. Tijekom godine naši su učenici stvarali i izražavali svoje osjećaje

i svoje stavove o svom gradu, a neka njihova razmišljanja i poetske ostvaraje donosimo u ovom broju na stranicama 20 i 21.

Tekst: Korina Horvat– Rehak, 7. b

Fotografija: Elena Vukas, 7. b

DOGAĐANJA

PJESMA O GRADU

*Dragi grade, ti si naš dom
i uživamo živjeti u sjaju tvom.*

*Volimo tvoje cvijeće,
rijike, šume i svaki
tvoj listić na grani,
i volimo Boga koji
naš grad od zla brani.*

*I sve ljubavi na ovom
svijetu ti si vrijedan,
jer ti si, grade naš,
jedinstven i jedan!*

Dora Ivković, 5. b

NAŠ GLAS, 2011.

DOGAĐANJA

Dan zahvalnosti obilježili smo nevezujući se uz određenu temu. Kreativnost je bila u prvom planu te je svaki razred sa svojim razrednikom ovaj dan obilježio na svoj način. Bilo je tu svega, posjetila se obližnja pekarnica, raspravljalo se na temu zahvalnosti, prisjećalo se tradicionalnih jela, mjesilo se, pisalo se o ovoj temi i pjevalo. Stručni djelatnici obišli su svaki razred te su učenici mogli prezentirati ono što su pravili.

Tekst i fotografija: Ivan Vrdoljak,
7.b

OBILJEŽEN DAN ZAHVALNOSTI ZA PLODOVE ZEMLJE

OBILJEŽEN EUROPSKI DAN JEZIKA

Za središnju proslavu europskog dana jezika izabran je Vukovar. Dan europskih jezika obilježen je u Hrvatskoj 22. rujna. Sve se događalo na središnjem gradskom trgu gdje su postavljeni štandovi na kojima su građani mogli saznati različite informacije o jezicima zemalja EU. Organiziran je i nagradni kviz, a nagrada je bila i više nego prigodna – tečaj učenja jezika u zemlji po vlastitom izboru.

Europski dan jezika za cilj je imao poticati učenje jezika među svim dobним skupinama te naglasiti važnost jezične raznolikosti.

Našu školu posjetili su predstavnici veleposlanstava Francuske i Finske.

Tekst: iz uredništva
Fotografija:
Martina Prpa, prof.

Održali su predavanje o svojim državam učenicima osmih razreda. Odgovarali su na pitanja učenika teim podijelili prigodne darove i info materijale.

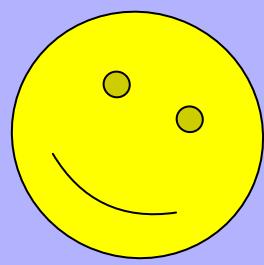
NAŠ GLAS, 2011.

MAŠKARE 2011.

U karnevalsku povorku zajedno sa svojim učiteljima uključili su se svi učenici škole. Učenici 3. i 4. razreda sudjelovali su u karnevalskoj povorci koju je organizirao grad Vukovar te su učenici 3. razreda osvojili 2. mjesto. Ostali su se predstavljali školskom povjerenstvu koje je učenike i nagradilo. Svih je osam razreda bilo uključeno i u projekt *Najrasplesaniji razred*. Učenici su pokazali veliki trud, a oni najbolji su i nagrađeni. Titulu najrasplesanijeg razreda odnio je 8. b, najveselijeg razreda 2.razredi, a titulu najbolje izvedbe učenice 5.b. Najoriginalniju točku izveo je 7.b razred. 6.a je pak odnio titulu najbolje maskiranog razreda.

Tekst i fotografije: iz
uredništva

NAŠ GLAS, 2011.

NAJ, NAJ

NIZ USPJEHA NAŠIH UČENIKA I MENTORA

2009./ 2010.

Učenici su sudjelovali na brojnim natjecanjima iz hrvatskog, matematike, geografije, kemije, engleskog i njemačkog jezike, prometne kulture, košarke, rukometa i nogometa. Za izuzetne uspjehe posebno su pohvaljeni i nagrađeni **Antonio Mileta, 8.a** za osvojeno drugo mjesto u Županiji iz kemije, **Vinko Vidović, 8.b** za osvojeno treće mjesto u Županiji iz fizike te prvo iz matematike što ga je odvelo i na državno natjecanje zajedno s mentoricom Marijom Horvat, **Kristina Lukačević, 5.a** za drugo mjesto na županijskom natjecanju iz matematike, **Kristijan Kmet, 3. b** za osvojenu diplomu na državnoj smotri Lidrano s mentoricom Helenom Andabaka, **Matilda Kasalo– Banić, 8.a** koja je kao urednica *Našeg glasa* nagradena zbog prijedloga za državnu smotru.

NAŠ GLAS, 2011.

NAJ, NAJ

2010./ 2011.

I ova je godina bila iznimno uspješna. Sudjelovali smo na brojnim natjecanjima i postigli zapažene rezultate. Uistinu imamo biti na što ponosni!!!

7.raz.-10. i 15. mjesto na županijskoj razini
Alen Hodovanj, 8.raz.-8. mjesto na županijskoj razini; mentor: Damir Vinković

MOJ GRAD

Natječaj pod okriljem Ogranka MH Vukovar

Matea Radić, 5.b-nagrađeni literarni rad; mentorica: Vedrana Žutić

MATEMATIKA

Kristina Lukačević, 6.a– drugo mjesto na županijskom natjecanju te pohvala na državnom; mentorica: Edita Lukačević

Sara Jajetić, 5.b– drugo mjesto na županijskom natjecanju; mentorica: Marija Horvat

LIDRANO – županijska razina

Kristijan Kmet i Filip Suman, 4. b; mentorica: Helena Andabaka

Korina Horvat-Rehak, 7.b; mentorica: Vedrana Žutić

Iris Ljubić, 6. a; mentorica: Vera Ištuk

Iva Sabljić, 8.b-literarni rad predložen za državnu smotru; mentorica: Vera Ištuk

LIKOVNI

Na državno natjecanje *Lik 2011.* upućeni su radovi **Maje Mažar**, 7. b **Kristine Lukačević**, 6.a, **Korine Horvat-Rehak**, 7.b; mentorica: Mia Marušić

KEMIJA

Na županijskom natjecanju iz kemije od 73 učenika sedmih razreda naši su učenici osvojili sljedeća mjesta:

Stjepan Miličić, 7.a– 11. mjesto

Mihovil Kolbas, 7.b-15. mjesto

Kristina Skoko, 7.a– 16. mjesto; mentorica: Vera Marušić

FIZIKA

Iva Sabljić, 8.b-14.mjesto na županijskom natjecanju

Lea Kajba, 8.b– 15. mjesto na županijskom natjecanju; mentor: Toni Hutz

GEOGRAFIJA

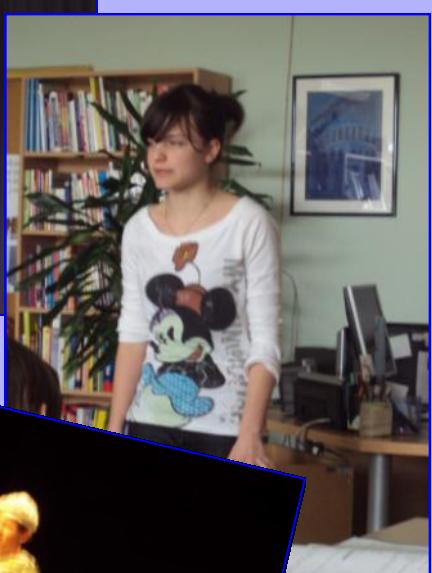
Mihovil Karaula, Iris Ljubić, Karlo Šimunović, 6.raz.-10., 16. i 20. mjeseca na županijskoj razini

Stjepan Miličić i Kristina Skoko,

MOJ JEZIK, MOJ DOM

Natječaj je proveden od starne biblioteke Medus, a sudjelovali su naši prvašići sa likovnim i literarnim radovima: **Ivan Kedmenec, Karlo Cvitković, Marta Hutinec**; mentorica: Božena Ursu- Starc.

Naši su učenici osvojili treće mjesto i dobili vrijedne nagrade.

N A Š G L A S

NAŠ GLAS, 2011.

N
A
S

NAJ, NAJ

Svi se sigurno slažemo s činjenicom da uspjehe valja i nagraditi. I prošlu i ovu godinu najbolji učenici i njihovi mentori, svi oni koji su postigli zapužene rezultate na županijskim i državnim natjecanjima, pozvani su na Pizza-party u Bosi kako bi proslavili svoje uspjehe. Bilo je i više nego veselo, a mi se nadamo da se tamo vidićemo i dogodine, u još većem broju. Čestitke svima!

Tekst i fotografija: Korina Horvat-Rehak, 7.b

PIZZA PARTY

G
L

Najbolji filatelisti i ove godine u Trakoščanu

Naši filatelisti i ove su godine pozvani u Trakoščan u jedinstvenu školu filatelije. Pod vodstvom mentora Mirka Kovačića i nastavnice Martine Prpa učenici su sudjelovali u brojnim radionicama te imali priliku razgledati dvorac i upoznati se s brojnim mladim ljudima koji, poput njih, dijele ljubav prema ovom hobiju.

Fotografija: Martina Prpa, prof.
Tekst: iz uredništva

NAŠ GLAS, 2011.

INTERVJU S NASTAVNICOM VEROM MARUŠIĆ

S njom nikada nije dosadno, ona je nastavnica godine, ali i cijele naše generacije, ... Ona ove godine ide u zasluženu mirovinu, a mi joj možemo samo obećati da ćemo ju pamtitи. Nарavno, riječ je o našoj nastavnici biologije i kemije Veri Marušić.

Koliko dugo radite u našoj školi?

- U ovoj školi radim od 1. rujna 1999. tj. od dana kada je poslije Domovinskog rata ponovno proradila.

U kojim ste sve školama radili i uz koje vas vežu najljepše uspomene, a uz koje možda malo manje lijepe?

- U svom 41-godišnjem radu radila sam punu 21 godinu u današnjoj školi A. Bauera, a u progonstvu sam radila u dvije škole, u Osnovnoj školi Čavle te u osnovnoj školi u Varaždinu. Meni je u svim školama bilo lijepo raditi.

Razlikuje li se školovanje danas od školovanja nekad, od vremena kad ste vi bili učenica ili kad ste tek počeli raditi?

- Svakako da ima razlike. Danas se nastava izvodi uz mnogo više nastavnih pomogala čega nekada nije bilo. Ja sam u prvom razredu pisala na pločicu. Što da vam pričam?

Vaši učenici redovito postižu dobre rezultate na natjecanjima. Vidite li u nekom od njih budućeg kolegu/icu?

- Nisam primijetila da netko želi raditi u prosjeti. Više ih zanima kemija kao znanost u nekom laboratoriju.

Jeste li oduvijek znali da želite biti nastavnica biologije i kemije? Kako ste se odlučili za to zanimanje?

- Oduvijek sam znala da želim biti nica. U gimnaziji sam znala da želim predavati biologiju, a budući da se biologija mogla studirati samo uz kemiju kao dvopredmetni studij, onda sam se odlučila za tu kombinaciju.

Što biste savjetovali učenicima koji žele krenuti vašim stopama, dakle raditi u nastavi?

U školi može raditi samo onaj kome će to biti poziv, a ne zanimanje.

Prošle ste godine osvojili titulu najnastavnice. Koliko vam to znači?

- Pa to je svakako priznanje za moj rad i puno mi znači.

Culi smo da odlazite u mirovinu. Što će vam najviše nedostajati, a čemu se veselite?

- Da, s 1. rujnom odlazim u zaslužnu mirovinu. Nedostajat će mi rad s djecom, kolege iz zbornice ... No, priviknut ću se. Veselim se što ću više biti sa svojim unukom Markom.

Bili ste s osmašima na maturalcu. Sjećate li se svoga?

- Ja nisam bila na maturalcu u osnovnoj školi jer tada nije ni postojao.

Imate li hobи?

Volim ručni rad, rad u vrtu i cvjetnjaku. U tome zaista uživam.

ASOCIJACIJE

Biologija i kemija – važni za život

Mirovin – nemam predodžbu

Škola – mjesto u kojem sam od svoje sedme godine

Big brother – skupina ljudi bez svoje intime, sve za lov

HTZ – ne gledam

NAJ, NAJ

NAJ, NAJ

Knjiga– Biblija, spremam se na drugo čitanje

Film– Zameo ih vjetar

Grad– najviše mi je srcu prirastao moj Vukovar iako još uvijek podsjeća na rat

Glazba– slušam što mi odgovara, uglavnom zabavna

Jelo i piće– ne biram

NAŠ GLAS, 2011.

N
A
S
G
L
A
S

NAJ, NAJ

Kristina je učenica 6. a razreda i naša proslavljenja matematičarka. Dok se većina nas boji matematike koja predstavlja jedan od težih predmeta, Kristina s lakoćom, čini se, rješava sve zadatke. I u tome uživa. Je li to tako i što je potrebno za postizanje takvih rezultata popričali smo s Kristinom.

Kako bi se opisala u tri riječi?

- vrijedna, uporna i tvrdoglavka

Svi smo čuli za tvoj veliki uspjeh i pohvalu na državnom natjecanju iz matematike. Koliko to tebi znači i kako je bilo u Opatiji?

- Meni to jako puno znači jer sam u to uložila puno truda i vremena. U Opatiji je bilo super. Šetali smo, igrali se i zabavljali.

Jesi li imala tremu i ako jesи kako si se toga riješila?

- Naravno da jesam i to kao nikad prije u životu. Nisam je se nikako mogla riješiti. Inače imam nekoliko stvari koje mi pomažu.

Koliko dnevno vježbaš matematiku?

- Ovisi. Nekoliko dana prije natjecanja vježbam cijeli dan. Inače vježbam samo vikendom. Kad prođe natjecanje onda se dodatnoj nastavi iz matematike ne približavam do sljedeće godine.

Je li matematika tvoja najveća ljubav i vidiš li se u budućnosti u tom području?

- Matematika nije moja najveća ljubav. Više volim nešto vezano uz prirodu.

Tvoja je majka ujedno i tvoja mentorica. Smatraš li to prednostu ili nedostatkom?

- To je ujedno i prednost i nedostatak. Prednost je što može sa mnom raditi i kod kuće, posvetiti mi više vremena, a sve ostalo je nedostatak.

Činiš se vrlo svestranom. Znamo da sviraš i violinu, a uspješna si i u

INTERVJU S KRISTINOM LUKAČEVIĆ

dramskoj skupini. Kako sve to stigneš? Imaš li slobodnog vremena i kako ga provodiš?

- Jedva stignem, moram priznati. Moram učiti i za osnovnu i za glazbenu školu što u vrijeme ispita uopće nije lako. Slobodnog vremena imam, ali ne baš puno. Najčešće vikendom kada gledam TV ili se vani igram.

Što ti je od svega najdraže, a što najteže— matematika, gluma ili violina?

- Najdraža mi je gluma i keramička grupa, a najteže... ne znam. Kako kada.

Što bi poručila vršnjacima koji žele uspjeti na nekom od natjecanja? Je li posrijedi prirodni talent, puno rada ili nešto treće?

- Da bi se postigao veliki uspjeh potrebno je puno rada i još više volje. Naravno da mora biti i nekog talenta, ali rad i volja su najbitniji. Uglavnom, svatko treba pokušati..

NAJ, NAJ

Knjiga— Harry Potter, Divlji konj, Plesne cipelice

Film— nemam pojma

Serija— Veseli mладunci (ako je to serija)

Sport— jahanje

Životinja— pas ili konj

Jelo i piće— špageti i Coca-Cola

ASOCIJACIJE

Matematika— brojevi

HTZ— pjevanje, super show

Big Brother— ludaci

Glazba— note, solfeggio, instrumenti

Škola— klupe, nastavnici, dnevnik

Testovi— učenje, ocjene

Natjecanje— puno rada, vježbanje, rezultati

NAŠ GLAS, 2011.

PRIČA O GRADU

Vukovar je grad u kojem živim, u kojem odrastam, Vukovar je grad koji svjedoči o svim mojim usponima i padovima.

Vukovar je grad čija mi sjena pruža dom. O gradu znam mnogo, čini mi se ponekad i previše. Znam ono što su mi ispričali roditelji, djedovi i bake, a oni to znaju jer su to doživjeli, oni to znaju jer se to prelomilo u njihovim dušama, jer je u njihovim očima zasjao strah i poraz. A znam, priču o gradu. Ta priča je moćna, jaka, spremna u svima probuditi osjećaj ponosa i hrabrosti, ali i tuge i žalosti. To je priča o životima koji su se hrabro suprostavili težini vlastitog poraza, priča o ljudima koji su sve stavili na kocku zbog mog i vašeg mirnog života, zbog moje i vaše sreće i sigurnosti. To je priča zbog koje se živi i po kojoj se živi, to je priča o nama samima. A ono što danas sjaji u mojim očima jest divljenje pred svime što se dogodilo i pred snagom koja je izronila iz duše ljudi koji su jednom izgubili sve i koji su podigli ovaj grad iz pepela. O tom će sjaju pričati jednom kada sve ovo bude daleko, a opet tako blizu u dušama Vukovara-ca.

Iva Sabljić, 8.b

LITERARNA STRANICA

U RASCVALOJ KROŠNJI

*Ima drvo jedno,
krasnu krošnju ima,
golo je i čedno
kada nastupi zima.*

*A kada proljeće stigne,
stigne i eksplozija boja
ova krošnja postane
kraljica dvora mogu.*

*I svaki cvjetić
novi život znači,
bjakovitom ljepotom
ta krošnja zrači.*

*I svaki njen plod
lijep je sam po sebi,
bez zaštite svoje krošnje
isticao se ne bi.*

Maja Mažar, 7.b

PRIČA O GRADU

Ja živim u meni najljepšem gradu, u Vukovaru. Vukovar leži na dvije rijeke, Dunavu i Vuki. Dunav je jedna od najljepših rijeka i na to smo, mi Vukovarci jako ponosni. Iz priča mojih roditelja saznala sam mnogo o prošlosti Vukovara. Možda je bio ljepši, možda je u njemu živjelo puno više ljudi. Možda ... Prije rata. Prije no što je ranjen u srce. Često o tome pričam s roditeljima. Znam da je bilo puno trgovina, tvornica, parkova i što je najvažnije, puno nasmijanih lica i razigrane djece.

A onda ... jednoga dana neki su zli ljudi odlučili sve to uništiti, pokvariti, sve osmijehe s dječjih lica skinuti. Djeca su se tada prestala igrati, majke su plakale za izgubljenim sinovima. Živjelo se u podrumima. A onda su protjerani morali napustiti svoj grad, napustiti sve do čega im je stalo.

Danas su se vratili. Ja sam, mislim na sreću, rođena u neko drugo vrijeme. U vrijeme kada se djeca opet igraju, a ljudi slobodno šeću.

A grad, iako ranjen ponosno stoji podsjećajući nas na neko vrijeme koje se ne smije ponoviti.

Matea Radić, 5.b

NAŠ GLAS, 2011.

N
A
S

G

L

A

S

SUSRET SA ZVIJEZDAMA

LEON LUČEV

Naša novinarka u ugodnom razgovoru s Leonom Lučevom

U sklopu 15. vukovarskog lutkarskog proljeća neki od naših učenika imali su priliku sudjelovati u maloj školi stvaranja filma-među njima smo se našle i nas dvije, vaše novinarke.

Osim što smo naučili glumiti i snimati film važno je dodati da smo zaista učili od najboljih. Jedan od njih je i naš poznati glumac Leon Lučev koji je vrlo strpljivo odgovarao na sva naša pitanja.

Kako ste se odlučili baš za glumu?

- Nisam se baš odlučio. Prvo sam htio biti vojnik ili pomorac, a tek sam do laskom u Zagreb došao na ovu ideju o glumi. Palo mi je na pamet, otisao sam u kazalište i to mi se jako svidjelo.

Koje su vrline i mane ovoga posla?

- Kad nekoga ili nešto voliš onda se gube i vrline i mane.

Koliko ste godina imali kad ste počeli glumiti?

- S glumom sam se počeo baviti kad sam imao 23 godine.

Koji vam je vaš film najdraži?

- Svi filmovi su mi dragi, ali mi obično bude najdraži upravo onaj koji snimam ili koji sam zadnji snimio. To je onda trenutno *Morning after*.

Koja vas uloga možda najbolje opisuje?
- Sve me uloge najbolje opisuju.

Je li vam draže glumiti u seriji ili na filmu?
- Gluma je

gluma, i u seriji i u filmu. Razlika je jedino što se za film više pripremaš, a to mi možda više i odgovara jer imaš i više slobodnog vremena.

Kako se upisati na Akademiju?

- Spremiš monolog i recitaciju.

Jeste li markirali u školi?

- Markirao sam.

Sjećate li se prve jedinice?

Ne sjećam se prve jedinice.

Kakvi ste bili kao tinejdžer?
- Neukrotiv.

Koji su vam bili najdražii najmrži predmeti?

Povijest mi je bila najdraži predmet. Profesor je sve crtao i objašnjavao na ploči tako da sam sve mogao i dobro upamtiti. Najomraženiji predmet bila mi je fizika. Opet, zbog učitelja. Bilo mi je dosadno.

Imate li neki životni uzor?

- Živim po srcu pa nemam uzora.

Jeste li ovisni o današnjoj modernoj tehnologiji?

- Zbog posla kojim se bavim dosta sam ovisan o tehnologiji, ali nisam zagovornik te tehnologije.

Jeste li zadovoljni svojim izgledom?

- Zadovoljan sam.

Jeste li ikada imali problema s

NAŠ GLAS, 2011.

medijima, s novinarima?

- Nisam imao problema tog tipa.

Za koga navijate?

- Za Hrvatsku reprezentaciju.

A kada igraju Dinamo i Hajduk?

- Za Šibenik.

Što radite kad ništa ne radite?

- Taj pojam je nestao iz moga života onog trenutka kada sam postao otac.

U kakvoj vam je odjeći najudobnije?

- Volim i kupujem casual.

Volite li putovati?

- Obožavam.

Kuhate li?

- Kuham i volim kuhati sve i svašta.

Koji vam je najdraži dućan i najdraži parfem?

-Diesel, a parfem "One" Calvin Klein.

Koji vam je najsretniji trenutak u životu?

- Kad sam postao tata.

Filmovi L. Lučeva: *Rusko meso*, *Sami*, *Novo doba*, *Kako je počeo rat na mom otoku*, a vjerujemo da se svi sjećate dječje emisije *Leon Pričopričalica*

SUSRET SA ZVIJEZDAMA

Tekst i fotografija: Iris Ljubić i Dubravka , 6. a

Naše prve glumačke korake budno je pratilo uvijek dobro raspoložen Leon Lučev.

NAŠ GLAS, 2011.

N
A
S
G
L
A
S

UH, TA ŠKOLA

Neki su nam predmeti draži od drugih, neke učimo lakše od drugih, neki su nam zabavni, neki strašno teški No, može li uopće učenje biti zabavno i možemo li kroz zabavu nešto naučiti? Naravno, možemo. Učenjem saznamjemo nove stvari o sebi i svijetu koji nas okružuje. Učitelji mogu učiniti puno da djeci nastava postane zanimljivija i zabavnija. Pri tome je dobro koristiti primjere bliske djeci. Što je više izvora iz kojih učenik doznaće o nekom gradivu, to je veća vjerojatnost da će određene informacije i upamtiti. I sami smo bili prisutni na mnogim zanimljivim satima i ove smo stranice posvetili nekim od njih. Također smo pitali i učenike što misle o takvom obliku nastave.

Martina Mlakić: Kroz igru možemo i učiti, a to mi je jednom bilo posebno zanimljivo na satu matematike. Rješavajući matematičke zadatke, tražili smo blago. Bili smo znatiželjni jer nismo znali što je blago. Bili smo podijeljeni u skupinama, a nakon podjele zadatka krenuli smo u lov na blago. Grupa koja je osvojila prvo mjesto dobila je najveću nagradu i najviše slatkiša, ali ni ostali nisu ostali praznih ruku.

Kristina Lukačević: Jedan od boljih sati matematike bila je potraga za blagom. Bio je to jedan od najboljih dana provedenih u školi. Svi smo se jako trudili što prije rješiti zadatke i provjeriti jesu li točni. Voljela bih da bude još takvih sati kako u matematici, tako i u drugim predmetima. Naravno, jedan od boljih dijelova sata bilo je blago—slatkiši.

Kristina Hegeduš: Jedan od boljih sati bila je potraga za blagom na satu matematike. Tražili smo blago rješavajući različite zadatke, a na kraju su svi nagrađeni za svoj trud. Svi smo se trudili i na kraju bili jako zadovoljni postignutim. Voljela bih više ovakvih sati.

MOŽE LI UČENJE BITI ZABAVNO?

Učenici nakon početnih uputa kreću u potragu za blagom. Prvo su se bacili na rješavanje zadataka. Podijeljeni u skupine, rješavaju zadatke. Vođe svake skupine dijeli zadatke prema težini odnosno mogućnostima učenika. Potom učenici na računalu provjeravaju točnost svojih zadataka i kreću u potragu za blagom. Tko će prvi pronaći toliko željeno blago?

Učenje može biti lakše i zabavnije nego li se na prvi pogled čini. Takvo je učenje kreativnije od učenja na pamet, ali i trajnije.

Kristina Ištuk: Bilo mi je zabavno tražiti blago pritom rješavajući zadatke iz matematike. Svoja bi rješenja upisivali u tablice na laptopu u takо ih provjeravali. Koji put i nije bilo točno, ali nismo se obeshrabrili. Želja za blagom bila je jača. Uz takve igre puno se više nauči i trebalo bi ih biti što više. Moja je grupa osvojila blago pa smo dobili slatkiše što mi se jako svidjelo.

N A Š G L A S

Nastava hrvatskog pruža brojne moćnosti tzv. kreativne nastave. Učenici su tako imali prilike povodom obilježavanja Dana hrvatskog jezika postaviti igrokaz pod naslovom *Sabor 1848*.

Osim samih činjenica vezanih za Ilirizam učenici su imali prilike osmisliti govore najznačajnijih ličnosti toga vremena, a najviše ih je razveselila kostimografija. Nakon izvedbe igrokaza okušali su se u kvizu **Tko želi biti odlikaš** koji se sastojao od pitanja vezanih za obrađeno gradivo. Trud i rad svakako su se isplatili jer su oni najbolji kroz nekoliko pragova stigli i do ocjene odličan.

Dorotea Grdović: Meni se takva nastava sviđa jer je zanimljivija te na slikovit i zabavan način dolazimo do rezultata. Učimo stvari kroz igru, iste one koje bi nam inače možda bile i dosadne. Trebalo bi biti više takvih sati.

Korina Horvat– Rehak i Elena Vučak: I nama se sviđa takva kreativna nastava. Volimo i kad izađemo iz učionice te učimo vani. Tako se sve brže nauči. Trebalo bi biti više takvih sati.

Nives Katičić: Na hrvatskom često glumimo što mi se sviđa. Najbolje je bilo kad smo učili haiku pjesništvo te smo cijeli sat proveli vani. Tako smo u prirodi stvarali vlastite haiku pjesme i mislim da je inspiracija svima bila bolja na svježem zraku.

UH, TA ŠKOLA

Ovog bi se nastupa posramile i mnoge dame 19. st.

Haiku?
Ma, nema problema. Uz ovakav okoliš, inspiraciju je lako pronaći

Cure su bile oduševljene odjećom, prava modna revija odjeće 19. st.

Tekst: iz uredništva
Fotografija: svi po mali

NAŠ GLAS, 2011.

UH, TA ŠKOLA

U trećem razredu učenici upoznaju svoju županiju. Tako su i naši trećaši od veljače do svibnja upoznavali našu, Vukovarsko-srijemsку županiju. Učenici su ključne pojmove upoznavali kroz različite nastavne oblike i metode rada. Kako već od prvoga razreda potičemo i razvijamo suradnju s roditeljima, oni su nam i sada pomogli u upoznavanju gospodarstva, prošlosti i kulturno-povijesnih spomenika naše županije.

Upoznajući ključne pojmove gospodarstvo i gospodarstvene djelatnosti zavičajne regije bili smo u posjeti našim roditeljima na njihovim radnim mjestima.

Posjetili smo poljoprivredno gospodarstvo tate Sekulića. On nas je upoznao sa zanimanjem poljoprivrednik. Nešto novo smo naučili, a nešto ranije učeno smo ponovili.

je o ratnom vremenu i odgovaraо na brojna dječja pitanja.

**Tekst i fotografija:
Sanja Milošević,
učiteljica**

Posjetili smo i Veterinarsku stanicu Vukovar i upoznali se sa zanimanjem veterinar. Primio nas je tata Rako, proveo nas kroz stanicu i objasnio nam što sve veterarni rade.

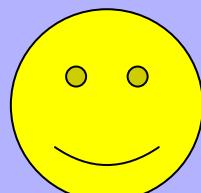
Gosti u učionici bili su nam tata Bjelanović i mama Papeša.

Gospođa Papeša, inače, arheologinja i kustosica u vinkovačkom muzeju govorila nam je uz Power-Point prezentaciju o prošlosti naše županije. Učenici su bili vrlo zainteresirani, pogotovo kada im je govorila o mamutima koji su živjeli na ovim našim prostorima, a čije se kosti čuvaju u muzeju.

Tata Bjelanović, sudionik Domovinskog rata, govorio nam je o našoj bližoj prošlosti, o Domovinskom ratu. Kako je i sam bio branitelj na Mitnici govorio nam

Svi naši roditelji dobili su malu zahvalnicu sa svojom fotografijom za uspomenu na vrijeme provedeno s nama.

UH, TA ŠKOLA

N
A
Š

G
L
A
S

Obuka neplivača

Učenici trećih razreda osnovnih škola našega grada u prvom polugodištu ove školske godine imali su organiziranu obuku neplivača. Na tečaj su išli i trećaši naše škole. Obuka je ostvarena putem udruge „Casper“, a održavala se u Gradskim bazenima Osijek.

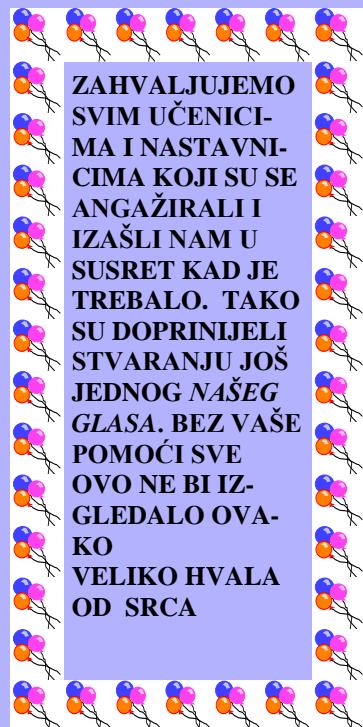
Sredinom listopada učenici su bili na provjeri vještine plivanja i tada su neplivači svrstani u dvije grupe za obuku (neplivači i poluplivači). Obuka je trajala od 2. do 6. studenog u poslijepodnevnim satima. Osim obuke, bilo je vremena i za slobodno kupanje i uživanje u vodi.

Posljednjega dana održana je provjera plivanja, a polaznici su dobili i diplome.

Bilo je to ugodno provedeno vrijeme, a o odlasku na plivanje još uvijek se priča.

Tekst i fotografija: Sanja Milošević, učiteljica

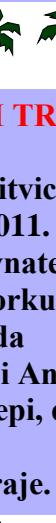
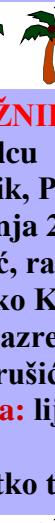
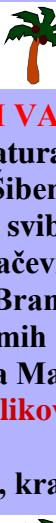
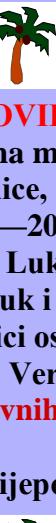
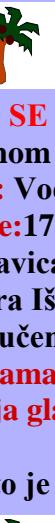
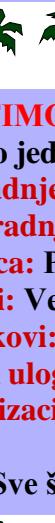
NAŠ GLAS

NAŠ GLAS, 2011.

N A Š

ŠKOLSKI IZLETI

MATURALAC

PRISJETIMO SE OVIH VAŽNIH TRENUTAKA

Film: Bilo jednom na maturalcu

Mjesto radnje: Vodice, Šibenik, Plitvice, Zadar

Vrijeme radnje: 17.—20. svibnja 2011.

Redateljica: Pavica Lukačević, ravnateljica

Scenaristi: Vera Ištuk i Branko Korkutović, razrednici

Glavni likovi: učenici osmih razreda

U ostalim ulogama: Vera Marušić i Ana Hutz, nastavnice

Karakterizacija glavnih likova: lijepi, dobri, pametni, odgovorni i poslušni

Poruka: Sve što je lijepo, kratko traje.

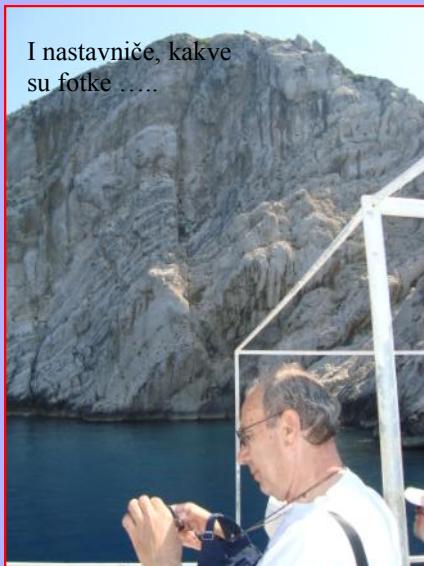
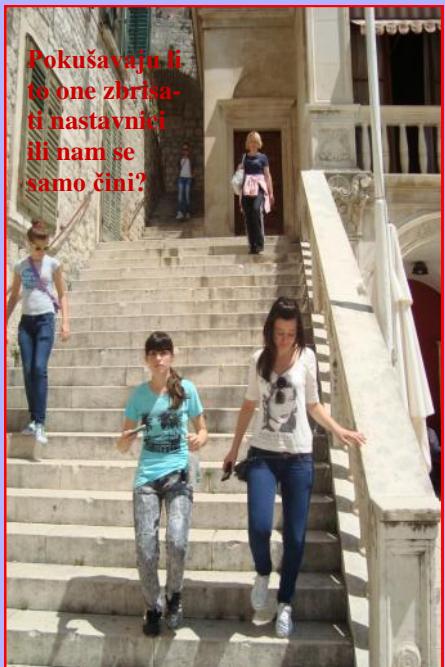

Bilo kuda, bez nastavnika nikuda!!!

NAŠ GLAS, 2011.

ŠKOLSKI IZLETI

Tekst: iz uredništva
Fotografija: Branko Korkutović, prof.

N
A
Š
G
L
A
S

NAŠ GLAS, 2011.

N

ŠKOLSKI IZLETI

A

Jedan od najljepših običaja tijekom osnovnoškolskog obrazovanja svakako je odlazak četvrtih razreda u školu u prirodi. Krenuli su sa svojim učiteljicama put Selca 30. svibnja. Veselili su se svakom novom danu. Nije im teško padalo niti rano ustajanje jer su znali da ih čeka veliki broj zanimljivih sadržaja. Stekli su brojna nova poznanstva, neki su se prvi puta vozili brodom, a neki i naučili plivati. Četvrti dan plivanje se i testiralo, a naši su učenici pokazali veliko znanje u tom sportu te osvojili prvo mjesto. Svaka čast!

Vrijeme ih je poslužilo pa su mogli uživati i u moru, ne samo na bazenima. Kupovali su se i suveniri, plesalo se u discu, zabavljalo i veselilo. No došao je i dan povratka, kraj ovog prekrasnog izleta koji će, vjerujemo, svima ostati u trajnom sjećanju.

A evo što sami učenici kažu.

Lucija Filipović: Bilo mi je jako lijepo. Najljepše je bilo kada smo brodom išli na Krk.

Laura Lončarić: Bilo mi je super. Najljepše je bilo kupanje u moru.

Kristijan Kmet: Bilo je super. Najbolje je bilo kupanje u bazenima.

Danijel Birger: Bilo mi je lijepo. Najbolje je bilo kad smo se išli kupati u more.

Kristina Koch: Bilo je super. Najljepša je bila vožnja brodom te prolazak kroz nađu u ulicu.

Tea Hrgović: Bilo je sve super, a najbolje je bilo pričanje po hodnicima i disco.

S

Tekst: iz uredništva

Fotografija: Helena Andabaka, učiteljic

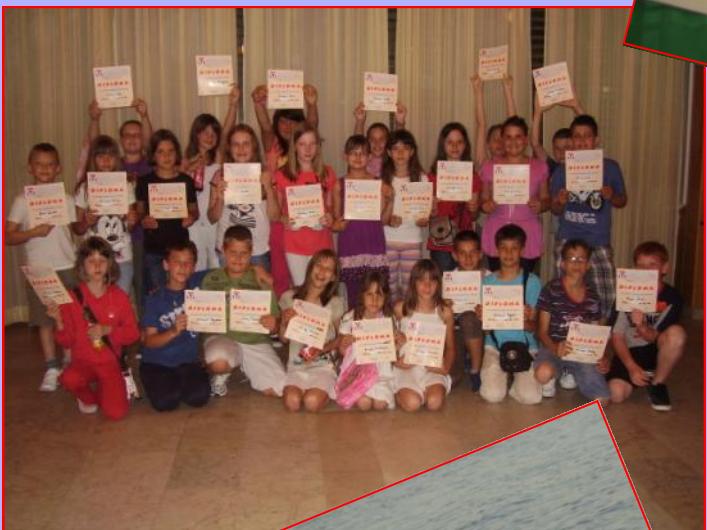
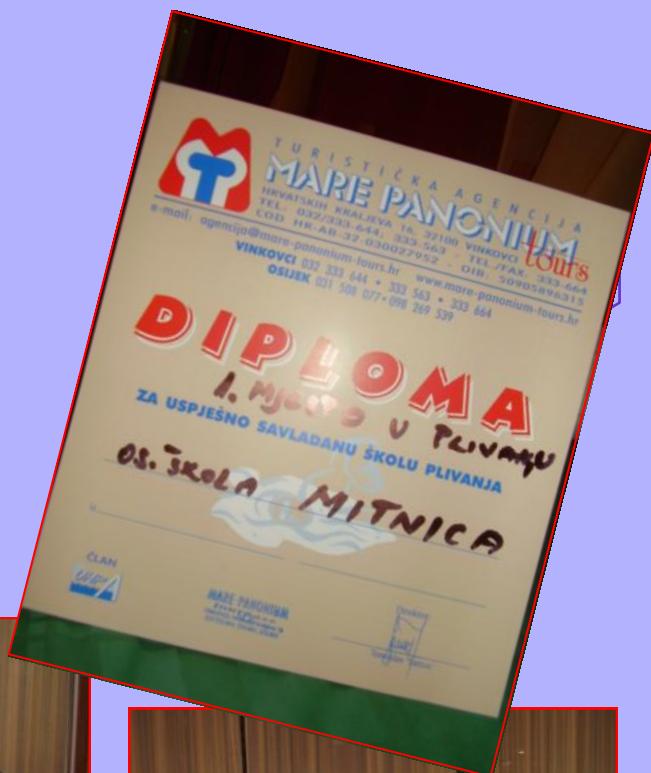

Škola u prirodi

NAŠ GLAS, 2011.

N A Š G L A S

NAŠ GLAS, 2011.

TERENSKA NASTAVA

LJEPOTE PAPUKA

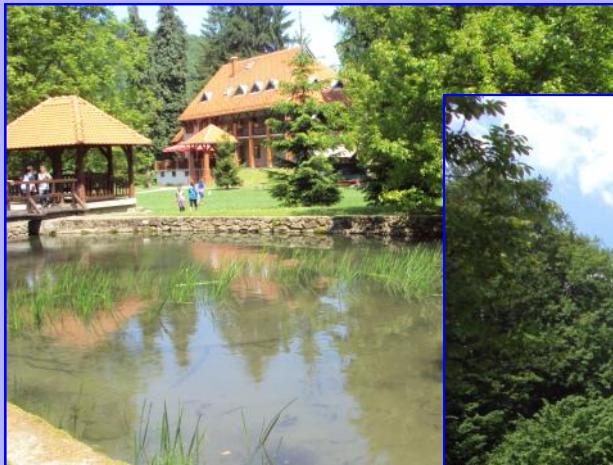
Učenici petih razreda u pratnji svojih razrednika, nastavnika Damira Vinkovića i nastavnice Dubravke Lemac te nastavnice Martine Prpa, isli su na jednovni izlet na kjem su mogli i puno toga naučiti. Posjetili su izletište Jankovac na Papuku, a uz njih je cijelo vrijeme bio i vodič. Zadovoljni viđenim krenuli su dalje. Posjetili su ranč Višnjicu gdje se nalazi ergela konja s kojom su bili oduševljeni.

Umorni, ali zadovoljni viđenim kući

su se vratili u poslijepodnevnim satima.

Tekst i fotografija:
Nives Katičić, 5. a

NAŠ GLAS, 2011.

N
A
Š
G
L
A
S

ŠESTAŠI NA DVije TERENSKE NASTAVE

Za učenike šestih razreda organizirane su ove godine dvije terenske nastave. To se pokazalo vrlo praktičnim s obzirom da učenici na taj način spajaju ugodno s korisnim. Dok se zabavljaju i provode ugodno vrijeme sa svojim prijateljima i nastavnicima također i uče. Nastava je integrirana i obuhvaća više predmeta što pridonosi i boljem razumijevanju naučenog. Tako su posjetili Osijek, ponovili svoja znanja o tom gradu, ali ono što ih je najviše razveselilo jest izložba školjaka, najveća u ovom dijelu Europe.

Druga terenska nastava odnosila se na posjet Zlatnoj Gredi. Od strane Eko centra za učenike su organizirane različite radionice u koje su se uključivali ovisno o svojim interesima.

Svi su vratili sretni i zadovoljni uz želju da ovako nešto opet ponove.

Tekst: iz uredništva

Fotografija: Edita Lukačević, prof.

NAŠ GLAS, 2011.

N

IDE MO NA PUT

Tekst i fotografije: Doris Rako, 5.a

A

Tenerife je španjolski otok i najveći je u skupini Kanarskog otočja. Pretežno planinski otok vulanskog podrijetla prostire se na 2034,38 km². Na otoku živi 886.033 ljudi što ga čini najgušće naseljenim kanarskim otokom. Najviši vrh otoka je Pico de Teyde (Pico de Tenerife) s 3.710 m.

S

Na vrlo plodnom tlu užgajaju se banane, šećerna trs-ka, agrumi, bademi, rajčice, duhan, višova loza i žitarice. U stočarstvu se na otoku mogu najviše susresti ovce i koze. Razvijeno je i ribarstvo te turizam. Glavni grad i ujedno najveća luka Tenerifa je Santa Cruz de Tenerife. Ostali veći gradovi su La Laguna i La Orotava.

G

Sejšeli su otočna država u zapadnom Indijskom oceanu, udaljena oko 1.600 km od obale Afrike, sjeveroistočno od Madagaskara. Okružuju ih sljedeće otočne države i teritoriji: Mauricijus i Reunion na jugu, Komori na jugozapadu i Maldivi na sjeveroistoku.

L

Budući da ne postoje domoroci na Sejšelima, lokalno stanovništvo se sastoji od useljenika. Većinom su

A

S

o Idemo put s . . . Doris Rako

to Francuzi, Afrikanci, Indijci i Kinezi. Francuski i engleski su službeni jezici u državi zajedno sa Sejšelskim kreolskim, koji je nastao iz francuskog jezika. Većina stanovništva su kršćani, od kojih je najveći broj katoličke vjeroispovijesti.

Na put do Sejšela iz Vukovara smo krenuli u zimskim jaknama i toploj odjeći. Iz Zagreba smo letjeli do Frankurta, a zatim do Sejšela 9 sati. Sletjeli smo u glavni grad Victoriju koja se nalazi na otoku Mahe. Tamo nas je dočekala vrućina, jer Sejšeli imaju tropsku klimu koja je tijekom cijele godine između 30°C - 35 °C. Sejšeli su jedan predivan rajske otok u zapadnom Indijskom oceanu udaljeni od Afrike 1.600 km.

Smješteni smo bili na otoku Praslinu okruženi kokosovim palmama, prekrasnim pjeskom, stablima južnog voća (banane, papaja, mango...). Sejšeli su puni prekrasnih biljaka i šarenih životinja. Posebno što me oduševilo je nacionalni park Vallee de Mai u kojem rastu rijetke vrste biljaka najveći orašasti plod na svijetu kokos Coco de fes koji je zaštićen i gdje živi black parrot (crna papiga). Blistavi i topli Indijski ocean okružen pjeskom i granitnim stijenama. Također su mi se svidjele kornjače stare oko 200 godina. Plantaže vanilije i

banane su mi se pogotovo dojmile. Tirkizna boja oceana okružena granitnim stijenama različitih boja i prekrasni ne može se opisati riječima.

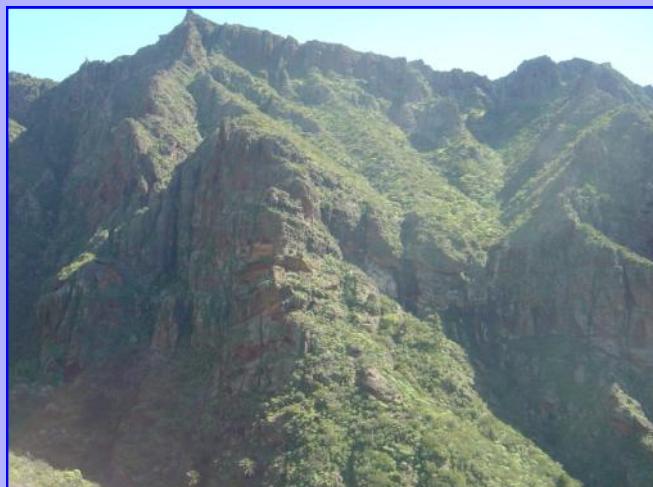
Na put do Tenerifa autom smo išli do Beča. Zatim avionom do Tenerifa letjeli smo 5 sati. Kad smo stigli bilo je to nešto prekrasno nikad nisam vidjela tako nešto lijepo i uređen vulkanski otok. Prvo što me očaralo bili su kaktusi svakakih oblika. Na Tenerifu ma je klima malo hladnija

nego na Baliju i na Sejšelima • Najviše mi se svidio nacionalni park El Teide, a to je vulkan koji je zadnji put erupirao 1768. godine Tenerifi su vulkanski otok. Zabavni park Loro park ima puno različitih životinja. Posebno su me oduševile predstave životinja: orke, papige, delfini i vidjela sam najveći pingvinarij na svijetu, bijelog tigra, aligatora, morskog psa veličine 2m. itd. Vidjela sam park aloe vere bilo bi prekrasno sve to ponoviti. Sve što je lijepo kratko traje pa mi se činilo i da je ovaj put prebrzo završio. No sigurna sam da će mi zauvijek ostati u sjećanju, a vi, ako imate priliku, svakako posjetite ove destinacije.

N A Š G L A S

NAŠ GLAS, 2011.

N
A
S
G
L
A
S

PRVAŠIĆI

Piše: Elena Vukas, 7. b i Nives Katičić, 5. a

Polaskom u školu život nam se značajno mijenja, stižu nove obveze s kojima se treba nositi. Više vremena moramo provoditi uz knjigu, a manje nam ostaje slobode za igru. O tome smo razgovarali s našim prvašićima pa evo, što su rekli:

Ivana Cindrić, 1. a:
Volim školu, posebno engleski. Najgori mi je hrvatski. Učiteljica je super i ništa ne bih mijenjala.

Jana Zadro, 1. a:
Volim školu, učiteljica je jako dobra i sve mi je super. Najbolji mi je predmet tjelesni, a najgori vjerouak.

Borna Rendulić, 1. a:
Škola je super i sve mi se sviđa, učiteljica je o. k. Najdraži mi je tjelesni, a najgori engleski.

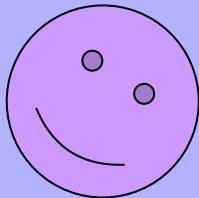
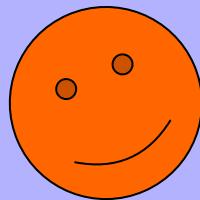
Domagoj Boroš, 1. b:
Učiteljica mi se sviđa, ali ne volim baš školu. Volio bih da smo pod odmorom svi u učionicama. Najbolji mi je tjelesni, a najgori hrvatski.

Ante Leko, 1. b:
Volim školu i baš ništa ne bih mijenjao. Najdraži mi je likovni.

Mato Soldo, 1. b:
Učiteljica mi se sviđa, škola mi je lijepa, ali ne sviđa mi se ići u školu. Najbolji mi je tjelesni, a najgori hrvatski.

ŠTO O ŠKOLI MISLE NAŠI PRVAŠIĆI?

NAŠ GLAS, 2011.

ZAVRŠNA SVEČANOST POVODOM ODLASKA OSMAŠA

OSMAŠI

Kraj školske godine 2009./ 2010. obilježio je i oproštaj s još jednom generacijom osmaša. Riječ je o učenicima koje su od prvog do četvrtog razreda vodile učiteljice Božena Ursić Starc i Đurđica Dinješ, a u petom su ih razredu preuzezeli nastavnik geografije Damir Vinković i nastavnik vjeroučenja Emil Gladić.

Najzanimljiviji trenuci priredbe svakako su bili podjela svjedodžbi te prezentacija o svakom učeniku koja se sastojala od slike i anegdota koje su ispisivali sami učenici.

Oproštajnim pismom učenici su se oprostili od škole i nastavnika, zahvalili su na svemu što su dobili u osam godina školovanja te spremno zakoračili u budućnost.

**Tekst i fotografija: Dorotea
Grdović, 7.b**

NAŠ GLAS, 2011.

KUĆNI LJUBIMCI

PAS = ČOVJEKOV NAJBOLJI PRIJATELJ

Ne kažemo bez razloga da je pas čovjeku najbolji prijatelj. On je uvjek tu da nas raspoloži, daruje svu svoju ljubav pa čak i žrtvuje vlastiti život zbog nas. U br.5 Našeg glasa razgovarali smo što je sve potrebno kako bismo i mi njima pružili život vrijedan življenja. U ovom smo vas broju htjeli na to podsjetiti te vam donosimo 10 zapovijedi za vlasnike pasa, ali i one koji bi to tek htjeli postati. Također vam donosimo i nekoliko šaljivih fotografija koje nas mogu uvjek iznova prisjetiti kako to psi uljepšavaju naše živote.

Tekst: iz uredništva
Fotografija: Internet

JA ZNAM KADA SU LJUDI TUŽNI

PONEKAD VOLIMO PAMETOVATI,
ALI NE MISLIMO NIŠTA LOŠE

• 10 zapovijedi za vlasnike pasa

1. Postupaj odgovorno sa mnom. Moj život najvjerljatnije traje deset do petnaest godina. Svaki rastanak s tobom je bolan. Razmisli o tome prije nego što me nabaviš.
2. Daj mi vremena da shvatim što želiš od mene.
3. Vjeruj u mene.
4. Nemoj dugo biti ljut na mene. Ne zatvaraj me za kaznu. Ti imaš svoje prijatelje, svoj posao, i svoje zadovoljstvo. JA IMAM SAMO TEBE.
5. Razgovaraš sa mnom. Iako ne razumijem tvoje riječi, razumijem tvoj glas, razumijem tvoj izraz lica i tvoje pokrete kada sa mnom razgovaraš. Budi svjestan da kako god postupao prema meni, nikada ti to neću zaboraviti.
6. Razmisli prije no što me udariš; ima li razloga za to? Ja te nikada neću ugristi iako imam zube koji mogu smrvti kosti tvoje ruke.
7. Pitaj se što me muči. Prije no što se naljutiš jer sam neposlušan, lijhen, nekooperativan, pitaj se muči li me možda nešto, jesam li shvatio što želiš od mene, možda se ne osjećam dobro, ili nisam dobio dobru hranu, a možda sam predugo bio na suncu, ili je pak moje srce ostarjelo.
8. Brini se o meni kada ostarim - i ti ćeš ostarjeti.
9. Prati me na teškom putu. Ne reci 'ne mogu te podnijeti ili gledati. Reci: 'Sve je lakše kad si pored mene.'
10. Shvati da te ja volim!!!

I KADA VAS SVI DRUGI IZNEVJERE MI ĆEMO
VAS PAŽLJIVO SLUŠATI...

N

A

Š

G

L

A

S

KUĆNI LJUBIMCI

NE BIRAMO SREDSTVA KAKO BI
IZMAMILI VAŠ OSMIJEH NA LICE
PA MAKAR MORALI STAVITI I
OVAKO NEŠTO NA GLAVU

PJEVAMO BOLJE OD SEVERINE...

GLUMIMO BOLJE OD JACKA NICKOLSONA...

PARIZ HILTON NAM NIJE NI DO KOLJENA...

I, UGLAVNOM... SVE ŠTO
RADIMO, RADIMO SA STILOM...
NIJE ČUDO ŠTO NAS TOLIKO VOLITE!!!

NAŠ GLAS, 2011.

